

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1148/2026. (III. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.VII.39.047/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Dr. Salacz László (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (dr. Dobos Livia Kinga ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Kúria Kvk.VII.39.047/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz előzményei – a bíróság által megállapított tényállás alapján – a következőképpen foglalhatók össze.
- [3] A kérelmező (jelen alkotmányjogi panasz indítványozója) 2026. február 27-én a Déli ASzC Kocsis Pál Mezőgazdasági és Környezetvédelmi Technikum és Szakképző Iskola (a továbbiakban: Intézmény) konferenciatermében – iskolaidőn túl – a Miniszterelnökséget vezető miniszterrel közös politikai gyűlést tartott. A rendezvény helyszíne miatt az érintett (Tisztelet és Szabadság Párt) 2026. március 1-jén kifogást nyújtott be Bács-Kiskun Vármegye 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságához (a továbbiakban: OEVB). Sírmezte, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) és az ahhoz kapcsolódó ágazati jogszabályok szigorúan korlátozzák az oktatási intézményekben folytatható politikai tevékenységet. Mind a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 24. § (3) bekezdése, mind pedig a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 31. §-a tiltja a politikai tevékenység folytatását oktatási intézményben. Hivatkozva a Kúria Kvk.III.39.100/2024/5. és Kvk.II.37.395/2014/2. számú határozataira, kifejtette, hogy a kérelmező megsértette az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjában megjelölt alapelveket, továbbá az Nkt. 24. § (3) bekezdését és a Szaktv. 31. §-át azzal, hogy az Intézményben választási kampányhoz kötődő politikai rendezvényt tartott. A kifogásban előadottak alátámasztásául többek között Hajdú-Bihar Vármegye 06. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsága 5/2026. (II. 27.) számú határozatát, a kérelmező Facebook-oldalának elérhetőségét és a rendezvényről készült fotókat csatolt.
- [4] 1.2. Az OEVB 4/2026. (III. 4.) határozatával a kifogást elutasította. Megállapította ugyan, hogy a kifogás tárgyát képező fórum kampánytevékenység keretében megvalósult választási gyűlés, azonban a cselekmény egyszeri volt, ezért nem lehet szó tevékenység folytatásáról. A Ve. rendelkezései speciálisak az Nkt. és a Szaktv. szabályaihoz képest, így a Ve. előírásait kell előnyben részesíteni a jogértelmezés során. Az érintett fellebbezéssel támadta az OEVB határozatát kérve annak megváltoztatását és a kifogásnak történő helytadást.
- [5] 1.3. A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 2026. március 10-én kelt, 127/2026. számú határozatával az OEVB határozatát megváltoztatta: megállapította, hogy a kérelmező mint a FIDESZ-KDNP jelöltje megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket, valamint az Nkt. 24. § (3) bekezdését és a Szaktv. 31. §-át. A kérelmezőt a további jogsértéstől eltiltotta. A Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának sérelme tekintetében a kifogást érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Az NVB a határozata érdemi érvét arra alapította, hogy Szaktv. 31. §-a szerinti tilalom szigorúbb az Nkt. 24. § (3) bekezdésében előírtnál. A Szaktv. alapulvételével a politikai tevékenység tilalma tanítási időtől függetlenül fennáll. Az Nkt. 24. § (3) bekezdésének sérelme a Kúria joggyakorlata alapján közvetlenül hivatkozható [Kvk.I.37.281/2018/2., Kvk.IV.37.368/2018/2.]. Ezért a Szaktv. 31. §-át mint azonos tartalmú és funkciójú rendelkezést, a választásra irányadó jogszabályi rendelkezésnek kell tekinteni. A kérelmező által felhozott érvek nem mentesítik a Szaktv. 31. §-ában foglalt előírás betartása alól, tekintettel arra, hogy mint ágazati jogszabály egyértelmű tilalmat fogalmaz meg. Következésképpen az

Nkt. 24. § (3) bekezdése és a Szaktv. 31. §-ának sérelme okán a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjai vonatkozásában megalapozottnak találta a fellebbezést és az OEVB határozatát e tekintetben megváltoztatta. A bírság körében arra hivatkozott, hogy miután első alkalommal történt jogszabálysértés, ezért annak kiszabása nem indokolt a kérelmezővel szemben.

- [6] 1.4. Bíróági felülvizsgálati kérelmében a kérelmező (jelen alkotmányjogi panasz indítványozója) az NVB határozatának megváltoztatását és a kifogás elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a határozat a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontjai szerint jogsértő, mert a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban megfogalmazott alapelvekbe ütközik. Érintettsége alátámasztásaként előadta, hogy az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választásán nyilvántartásba vett képviselőjelölt, továbbá az NVB határozata a személyével szemben állapított meg jogsértést, így az jogaira és kötelezettségeire közvetlenül hatást gyakorol. Álláspontja szerint az Nkt.-ben megfogalmazott tilalomra épülő joggyakorlat azon az elven alapul, hogy az oktatási intézményekben felügyelt gyermekek ne válhassanak a politikai tevékenység eszközeivé, a gyermekek eszközként történő felhasználása ne segíthesse jogosulatlan előnyhöz egyik jelöltet sem. A tilalom középpontjában tehát nem a köznevelési, illetve szakképzési intézménynek otthont adó épület, hanem a gyermekek védelme áll. Ahogy azt az Nkt.-re alapított joggyakorlat is kimunkálta, nem az Nkt. és főleg nem a Szaktv. szabályainak közvetlen megsértését, hanem a Ve. alapelveinek sérelmét kell vizsgálni. Az Intézmény a Szaktv. hatálya alá tartozó szakképzési és nem az Nkt. hatálya alá tartozó köznevelési intézmény, ezért arra az Nkt. nem vonatkozik, még a Szaktv. mögöttes jogszabályaként sem. Az Nkt. 24. § (3) bekezdése sérelme ezért *ab ovo* kizárt. Nem vitatta, hogy az Intézményben tanuló diákok politikai eszközzé válástól való védelme helyes és legitim cél. Az azonban az ügyben nem nyert bizonyítást, hogy az Intézmény tanulói bármilyen mértékben sérelmet szenvedtek volna, politikai tevékenységnek lettek volna kitéve, kampánycélból felhasználták volna őket. Álláspontja szerint a helyes jogértelmezés az lett volna, ha az NVB a Szaktv. 31. §-ának „pusztán pragmatikai” értelmezése helyett a Ve. alapelveinek célját szem előtt tartva jár el. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt alapelvek célja a gyermekek védelme és nem az intézménynek otthont adó épület kampányrendezvény céljából történő felhasználásának a tilalma. Akár a köznevelési, akár a szakképzési intézmények vonatkozásában is egy generális tiltás irányába elmozduló joggyakorlat ellentétes lenne a Ve. alapelveinek céljával, mert oda vezetne, hogy kisebb városokban vagy falvakban, ahol nincs kellő kapacitással rendelkező alternatív rendezvényhelyszín, ellehetetlenülne a választási gyűlések megtartása. Ezáltal viszont valóban felmerülhetne a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjainak sérelme és kiüresednének a Ve. 145. §-a szerinti választási gyűlésre vonatkozó rendelkezések is. A Szaktv. hatálya alá tartozó intézmények nem tudnák tanítási időn kívül hasznosítani (bérbe adni) az arra alkalmas helyiségeiket politikai rendezvények céljából, ami az Nkt. hatálya alá tartozó intézményekhez képest hátrányosan érintené őket. Az Nkt. tiltó szabálya közvetett módon, a Ve. alapelvek sérelme esetén tud érvényre jutni egy választási eljárásban. Ugyanakkor az Nkt. a szakképzési intézményekre eleve nem is vonatkozik.
- [7] 1.5. A Kúria Kvk.VII.39.047/2026/5. számú végzésével a bíróági felülvizsgálati kérelem alapján a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárást vizsgálta, és megállapította, hogy a kérelmező kérelme nem alapos. Rámutatott, hogy a kérelmező – mint a támadott határozattal marasztalt, az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választásán nyilvántartásba vett képviselőjelölt – érintettsége körében kétség nem merült fel. A Kúria hangsúlyozta, hogy döntésének a kereteit a kérelmező által megjelölt jogszabálysértések [Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontja] képezték. Ennek mentén azt kellett vizsgálnia, hogy a kérelmező által kifejtett kampánytevékenység miatt a Szaktv. 31. §-a megsértésére alapítottan lehet-e a Ve. hivatkozott alapelvi sérelmeire következtetni. A Kúria döntésének indokolásában kiemelte, hogy az Nkt. 24. § (3) bekezdése előírja, hogy a nevelési-oktatási intézmény helyiségeiben, területén párt, politikai célú mozgalom vagy párthoz kötődő szervezet nem működhet, továbbá az alatt az idő alatt, amíg az óvoda, iskola, kollégium ellátja a gyermekek, tanulók felügyeletét, párt vagy párthoz kötődő szervezettel kapcsolatba hozható politikai célú tevékenység nem folytatható. A Kúria hangsúlyozta, hogy a 2014. évre visszavezethető és azóta is töretlen gyakorlata szerint a kampánytevékenység folytatásának megítélése tekintetében a Ve.-n kívül, az ágazati szabályban – nevezetesen az Nkt. 24. § (3) bekezdésében – foglalt, kifejezett törvényi tilalmat nem lehet figyelmen kívül hagyni. Rámutatott arra is, hogy az Nkt. 24. § (3) bekezdésébe ütköző magatartás a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjába foglalt alapelv megsértésére alkalmas és sérti a c) pont szerinti esélyegyenlőség alapelvét is [Kvk.IV.37.368/2018/2., Kvk.I.37.281/2018/2.]. A perbeli esetben azonban nem vitatottan nem közoktatási, hanem szakképzési intézmény szolgált a kampánytevékenység helyszínéül. A Szaktv. 8. § (1) bekezdése szerint a szakképzés felsőfokú szakképzettséget nem igénylő munkakör betöltéséhez vagy tevékenység végzéséhez szükséges, szakmára fel-

készítő szakmai oktatás és szakképesítésre felkészítő szakmai képzés, amely a 9. § (1) alapján szakképző intézményben szervezhető.

- [8] A Kúria döntésének indokolásában rámutatott arra is, hogy a szakképzés 2019. évi reformja eredményeként a szakképzési intézmények kikerültek az Nkt. hatálya alól és a Szaktv. hatálya alá kerültek azzal, hogy meghatározott rendelkezései a szakképzésre is alkalmazandóak. Az Nkt. tehát a köznevelésre és oktatásra, míg a Szaktv. kifejezetten a szakképzésre vonatkozik. A Kúria a Szaktv. 31. §-ának nyelvtani értelmezéséből indult ki, hangsúlyozta, hogy a jogszabályt elsődlegesen saját szöveg-kontextusán belül kell értelmezni. Döntésének indokolásában kiemelte, hogy a bíróságnak mindig az adott jogviszony elbírálására irányadó anyagi jogszabály szövegéből kiindulva kell a jogvitát eldönteni, ezeket az anyagi jogszabályokat kell az Alaptörvény 28. cikke fényében értelmezni. Amennyiben nem egyértelmű egy jogi szabályozás a nyelvtani értelmezés alapján, vagy több lehetséges értelmezés van, további jogértelmezési módszerekhez kell fordulni azért, hogy végül egy egyirányba mutató, koherens következtetésre lehessen jutni. Mindezeket figyelembe véve a Kúria megállapította, hogy a nevelési-oktatási intézményekre vonatkozó jogszabályi tilalom [Nkt. 24. § (3) bekezdés] rendelkezéseihez viszonyítva a Szaktv. szigorúbb szabályokat tartalmaz azáltal, hogy 31. §-ában előírja, hogy a szakképző intézmény helyiségeiben, területén párt, politikai célú mozgalom vagy párthoz kötődő szervezet nem működhet, továbbá párt vagy párthoz kötődő szervezettel kapcsolatba hozható politikai célú tevékenység nem folytatható. A jogalkotó rendelkezése szerint az Nkt. előírásaihoz mérten, a Szaktv. időbeli korlát nélkül, minden politikai célú tevékenységet tilt szakképző intézményben.
- [9] A Kúria döntésének indokolásában kiemelte, hogy az Nkt. 24. § (3) bekezdésében foglalt tilalom a választási eljárásban a választási alapelvek sérelmén keresztül nyilvánul meg, azonban a Kúria következetesen az Nkt. 24. § (3) bekezdésébe ütközésre alapította a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiba foglalt alapelvek megsértését [Kvk.II.37.395/2014/2., Kvk.I.37.281/2018/2., Kvk.IV.37.368/2018/2., Kvk.III.39.100/2024/5., Kvk.III.39.043/2024/8.]. A Kúria hangsúlyozta, hogy határozataiban a Ve. alapelvi rendelkezései megsértését nem közvetetten a gyermekek védelmére, hanem közvetlenül, egy konkrét jogszabályi tilalomra alapította. Ezt a tilalmat pedig a szakképzési intézmények vonatkozásában nem az NVB érvelése, hanem maga a jogalkotó állította fel, ezért az attól eltérő tartalmú – kizárólag a jogszabály feltételezett céljából levezetett – jogértelmezés olyan mértékben szűkítené a tilalmat, ami a jogszabály szövegével ellentétes lenne. Ha ugyanis a jogalkotó a politikai tevékenység folytatására irányuló tilalmat csak az iskolai időre kívánta volna szűkíteni, akkor az Nkt. megfogalmazásával tartalmilag azonosan szabályozta volna. Rámutatott arra is a Kúria, hogy az Alkotmánybíróság a jogbiztonság követelményével összefüggésben leszögezte, hogy egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem *contra legem* jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. A Kúria a 3026/2015. (II. 9.) AB határozat felhívásával döntésének indokolásában arra is hivatkozott, hogy az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság elvéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.
- [10] Ez a jogértelmezés pedig nem szakad el a jogintézmény gyermekvédelmi funkciójától, nem áll ellentétben a gyermekek védelmének elsődlegességével, hanem fokozottabban érvényre juttatja azt. Irányadónak tekintve tehát a Kúria Nkt. 24. § (3) bekezdése körében kialakult gyakorlatát megállapította, hogy jelen esetben nem az Nkt. 24. § (3) bekezdése, hanem a Szaktv. 31. §-a sérült azáltal, hogy a kérelmező egy szakképző intézmény helyiségeiben folytatott politikai célú tevékenységet. Döntésének indokolásában a Kúria kiemelte, hogy a Szaktv. egyértelmű megfogalmazása szerint pedig e körben nincs annak relevanciája, hogy iskolaidőn túl történt-e a jogsértés. Miután a kérelmező Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenysége a Szaktv. 31. §-ába ütközik, ezért sértette a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség alapelvét [Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja], valamint ellentétes volt a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás [Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja] alapelvi követelményével is. Minderre figyelemmel a Kúria az NVB határozatát helybenhagyta.
- [11] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria Kvk.VII.39.047/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert ellentétesnek tartja az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésével, 28. cikkével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [12] 2.1. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét a következőkben látja az indítványozó. Álláspontja szerint a Kúria jelen ügyben azzal sértette meg az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat, hogy önkényesen – a felülvizsgálati kérelemben részletesen kifejtett érveket is fegyelmen kívül hagyva – kitágította a Ve. 208. §-ában foglalt szabályt, mely szerint kifogást csak a választásra irányadó jogszabály megsértése

miatt lehet benyújtani. Ennek során az indokolt bírói döntéshez való jogból fakadó kötelezettségének sem tett eleget, mivel nem rendelkezett a felülvizsgálati kérelemben foglalt alapvető állításokról. A Ve. a választási jogorvoslatok jogalapjának körét egyértelműen leszűkíti és csak olyan jogszabályok sérelmére vonatkozó állítások esetén teszi lehetővé azok igénybevételét, melyek a választásra irányadónak tekinthetők. Az indítványozó szerint a Kúria jogértelmezése jelen ügyben attól a gyakorlattól, mely az Nkt. 24. § (3) bekezdésének sérelmét a Ve. alapelvein keresztül alkalmazza, illetve annak eredeti funkciójától is elszakadt, és olyan új tilalmat állapított meg, amely nem összeegyeztethető sem a Ve. alapelveivel, sem pedig az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó, a jogalkalmazás körében érvényesítendő jogértelmezési követelményekkel. Az indítványozó hivatkozott a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban, valamint a 23/2018. (XII. 28.) AB határozatban foglaltakra, az Alaptörvény 28. cikkének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben. Kifejtette továbbá, hogy a korábbi joggyakorlat kizárólag az Nkt. sérelme esetén állapította meg a Ve. alapelveinek sérelmét. Sem az Nkt., sem a Szaktv. nem minősül választásra irányadó jogszabálynak. Álláspontja szerint jelen ügyben is a Ve. alapelveinek sérelmét kellett volna vizsgálni, nem pedig az Nkt. és főleg nem a Szaktv. közvetlen megsértését, hiszen „a választási eljárás nem oktatási hatósági eljárás”. Hivatkozott továbbá arra is, hogy csak a Ve. 208. § releváns rendelkezéseinek kiüresítése által lehet arra a következtetésre jutni, hogy a Szaktv. sérelme választási ügyben kimondható.

- [13] 2.2. Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének – mely szerint a magyar állam működése a hatalommegosztás elvén alapszik – sérelmét az indítványozó az alábbiakban látja megvalósulni. „Nem vitatható, hogy az Intézményben tanuló diákok védelme a politikai eszközzé válástól helyes és legitim cél”, áll az indítványban. Az indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben nem került bizonyításra, hogy az intézmény tanulói bármilyen mértékben sérelmet szenvedtek volna, politikai tevékenységnek lettek volna kitéve, illetve kampánycélból felhasználták volna őket. Álláspontja szerint erre vonatkozó bizonyítékokat a kifogást tevő nem mutatott be, következésképpen az NVB és a Kúria illet a tényállás tisztázása körében nem értékelhetett. Ennek ellenére a Kúria végzése nem tér ki arra, hogy ha a diákok védelmének szempontja, mint a Ve. 2. §-ában rögzített elvek tartalmába beleértett szempont, az ügyben nem merült fel, akkor mely indok igazolja a jogsértés megállapítását választási ügyben egy, a választásra nem irányadó jogszabály alapján. Az indítványban foglaltak szerint a Kúria ezen a ponton eloldotta magát a Ve. 208. §-ában foglalt szabálytól és önkényesen a választásra irányadó jogszabálynak minősítette a Szaktv.-t anélkül, erre nézve érdemi indokolást adott volna elő.
- [14] 2.3. Az indítványozó összegzéseként arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését azzal, hogy a Ve. 208. §-ának „a választásra irányadó” szövegrészét önkényesen értelmezve kiüresítette, és olyan törvény megsértését állapította meg, amelyre ebben az eljárásban hatáskörrel nem rendelkezett. Sérti a Kúria végzése továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét azért, mert önkényes jogértelmezéssel eloldotta magát a norma tartalmától, továbbá a felülvizsgálati kérelemben kifejtett számos lényegi érve és állításra nem reagált, azokat figyelmen kívül hagyta, megsértve így az indokolt bírói döntéshez való jogot.
- [15] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, a jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [16] 3.1. Az alkotmányjogi panaszt a Ve. 233. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtották be, 2026. március 19-én. A panasz az Alkotmánybírósághoz 2026. március 20-án érkezett. Az indítványozó jogi képviselővel járt el. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. A Kúria választási eljárás során hozott végzése eljárást befejező döntés, ezért támadható az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panasszal. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [17] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, a kúriai eljárásban kérelmezőként vett részt, erre tekintettel érintettnek minősül.
- [18] Az indítványozó részben Alaptörvényben biztosított jog sérelmét állította. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy a hatalommegosztás elvét deklaráló Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható [3226/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [10]; 3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; 3149/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [23]; 3201/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [42]]. Az Alaptörvény 28. cikke az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított

jogot {lásd például: 3244/2024. (VII. 5.) AB határozat, Indokolás [16]}, ezért az indítvány ezen elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.

- [19] Az indítványozó által hivatkozott, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljárás-hoz való jog Alaptörvényben biztosított jog, így annak sérelmére (önkéntes, *contra constitutionem* bírói jogértelmezés, illetve indokolási kötelezettség állított sérelme) alkotmányjogi panasz alapítható. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben vizsgálta.
- [20] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [21] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A 24. cikk (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz esetén is kizárólag az Alaptörvényben elismert jogokat oltalmazza {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 3294/2014. (XI. 11.) AB végzés, Indokolás [24]}.
- [22] A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [23] 3.3. Az Alkotmánybíróság az ismertetett gyakorlatát a konkrét ügyre vonatkozóan is irányadónak tekintette, és megállapította, hogy az indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmével összefüggésben előadottak nem felelnek meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, az alábbiak szerint.
- [24] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. Jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná {vö. 3209/2022. (IV. 29.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [25] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga vélt sérelmével összefüggésben a Kúria tényállásmegállapítási, bizonyítékértékelési tevékenységét tartotta sérelmesnek, továbbá a Szaktv. választási jogvitában történő mikénti alkalmazhatósága kapcsán fogalmazta meg aggályait, lényegében a Kúria döntésében elvi tartalomként megjelenő azon értelmezést kifogásolta, hogy az Nkt. előírásaihoz mérten, a Szaktv. 31. §-a minden politikai tevékenységet, időbeli korlát nélkül tilt szakképző intézményben.
- [26] Az Alkotmánybíróság szerint a Kúria az alkotmányjogi panasszal támadott, az NVB határozatát helybenhagyó döntésében az indítványozó által felvetett aggályokat megválaszolta, a Ve. vonatkozó rendelkezéseinek ismertetése mellett, valamint részletesen indokolta azt is, hogy a nevelési oktatási intézményeket érintő jogszabályi tilalom [Nktv. 24. § (3) bekezdés] rendelkezéseihez viszonyítva a szakképző intézményekre vonatkozó Szaktv. rendelkezését, közelebbről annak 31. §-át miért és milyen tartalommal látta alkalmazhatónak, valamint annak sérelmét miért látta megvalósultnak jelen ügyben, figyelemmel a Ve. alapvető rendelkezéseinek megállapított sérelmére.
- [27] A fentiekből következik, hogy a Kúria a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálat tárgyává tette, és számot adott döntése indokairól. Jelen ügyben is megerősíti az Alkotmánybíróság, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság emlékeztet állandó gyakorlatára, melynek megfelelően „[a] tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése, valamint a jogszabályok értelmezése a bíróságok, ezen belül is elsősorban a Kúria, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés” {3092/2019. (V. 7.) AB vég-

zés, Indokolás [13]]. Az Alkotmánybíróság eljárása során nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelenő érvek megalapozottak-e, valamint azt sem, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz. A jogszabályok önálló, a konkrét tényállásra vonatkoztatott értelmezése a rendes bíróságok feladata (*iura novit curia*) {lásd pl.: 3227/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [20]; 3353/2020. (IX. 9.) AB végzés, Indokolás [32]}. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági szempontból kifogásolta a támadott bírósági döntést, hanem magát a választási eljárásban hozott döntés hátrányos voltát tekintette alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. Az Alkotmánybíróság azonban a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Önmagában az, hogy az indítványozó a bírói döntést megalapozatlannak, magára nézve sérelmesnek tartja, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem elegendő {3209/2022. (IV. 29.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége a Kúria Kvk.VII.39.047/2026/5. számú végzésében az egyedi ügyben felmerült törvényértelmezési kérdés felülvizsgálatára, mert az nem alkotmányossági kérdést, hanem a Szaktv. hatályával kapcsolatos szakjogi kérdést vet fel.

- [29] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, részben pedig a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeinek, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 24.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/984/2026.

• • •